

Když se řekne...

Hérostratovský čin

Snad každé město má svoji stavbu, na níž jsou obyvatelé pyšní a která je jeho symbolem. V Praze je to Pražský hrad, v Brně Špilberk a třeba v Kutné Hoře Chrám svatě Barbory. Takovou stavbu mělo i starořecké město Efesos ležící na západním pobřeží Malé Asie. Bylo to město nejen proslulé svojí bohatostí, ale také jako kulturní středisko. Jeho nejznámější stavbou se stal chrám bohyně Artemis, ochránitelky života, mateřství a přírody.

Začali ho stavět v roce 622 před naším letopočtem a dokončili ho po sto dvaceti letech; postupně se mu začalo říkat Artemision. Byl 120 metrů dlouhý a 60 metrů široký, zaujímal tedy víc než dvojnásobnou plochu Svatovítské katedrály v Praze. Všechno bylo z nejvzácnějšího mramoru, na jeho výzdobě se podíleli nejlepší a nejslavnější řečtí malíři a sochaři. Artemision se stalo cílem poutí celého antického světa. Byl to tak nádherný chrám, že ho starověcí vzdělanci počítali mezi sedm divů světa. Jednoho dne proběhla celým antickým světem vlna zděšení a pobouření: Artemidin chrám v Efesu shořel. Byl úmyslně podpálen. Žháře chytli. Byl to neznámý drobný občánek a jmenoval se Hérostratos. Nikdo nechápal, proč Artemision podpálil. Teprve na mučidlech doznal, že tím chtěl na sebe upozornit a stát se slavným. A opravdu, Hérostratos tímto činem vstoupil do dějin, i když slávou víc než pochybnou.

Víte, jak se já a moje kamarádka jmenujeme? Od minulého vydání časopisu jsme vašími společníky na této dvoustraně. Zatím ale nemáme jména. Dáte nám je? Své návrhy na ně zasílejte do redakce na adresu: Česká obec sokolská; Újezd 450/40, Praha 1; 118 01, nebo na náš e-mail: redakce@sokol-cos.cz

Nehlad'te lva po bradě anebo Co se také může stát

**Máme rádi zvířata
Zvířata zvířata
Protože jsou chlupatá
A mají hebkou srst
Srst srst srst**

**V zoologické zahradě
Zahradě zahradě
Nehlad'te lva po bradě
Ukousne vám prst
Prst prst prst**

**Chybuje ten kdo lvu skrz tu
Mříž svou ruku podá
I když máte deset prstů
Každýho je škoda**

**Máme rádi zvířata
Zvířata zvířata
Protože jsou chlupatá
A mají hebkou srst
(Například ježek)**

Tak tahle písnička Jiřího Suchého by snad měla být hymnou všech světových milovníků zvířat. Aby jim připomínala, že ne každé zvíře je na hlazení, a obzvláště to, které je divoké a žije ve volné přírodě. Upozornily na to i případy, o nichž nedávno psala tisková agentura Reuters:

Jihoafrický zloděj prchající z místa činu se schovává v tygří kleci. Na jihoafrickém pobřeží se nějaká žena snaží být dobrodějkou a postrkuje malého tuleňě do moře v přesvědčení, že ten chudáček nešťastnou náhodou uvízl na souši. Oba dva těžce zaplatili za svou nerozvážnost a svým chováním potvrdili jednu z otřepaných pravd týkajících se přírody:

Pokud jde o divoká zvířata, lidé dělají hlouposti. „Za to všechno může Walt Disney, v jeho filmovém světě mají zvířata lidské vlastnosti. Lidé nechápu, že divoce žijící zvíře není mazlíček, kterého lze poplácat po hlavičce. Může vám vážně ublížit,“ komentuje to jihoafrický profesionální lovec James Cameron. Možná to bylo animované ztvárnění života divočiny, co v říjnu přimělo devětačtyřicetiletou Jihoafričanku, aby se pokusila pomoci tuleňovi, který se podle ní dostal do nesnázi, a aby dovolila svému ročnímu vnoučeti, aby zvíře pohladilo. Tuleň zareagoval tím, že ženě ukousl nos. Tuleňové jsou na jihoafrickém pobřeží běžní a mnozí si na přítomnost člověka zvykli.

Jsou populární turistickou atrakcí a často je lze vidět, jak dovádějí u pobřeží Kapuského města. Také to může vyvolat klamný dojem, že chovají vůči člověku klidné přátelství. „Roztomiloučkých“ tuleňích mláďat vyu-

žívají jako účinného symbolu také organizace jako například nadace pro ochranu zvířecích druhů International Fund for Animal Welfare (IFAW): Ještě více tak vyvolávají dojem, že jde vlastně o „plyšová“ zvířátka. Ta mohou být ale ve skutečnosti nebezpečná a čas od času útočí na lidi, kteří se odváží přiblížit se – jak ke své hrůze zjistila beznosá dobrodějka.

„Myslím, že mnozí lidé mají daleko k přírodě. Ti, kteří žijí ve městě, často považují přírodu za cosi krotkého a snadno ovladatelného,“ míní Sue Liebermanová

ze Světového fondu pro ochranu přírody (WWF). „A to dělájí chybu. Není třeba krotit přírodu,“ myslí si.

A pak tu máme chlubilky. Lvi zmasakrovali teenagera, který chtěl udělat dojem na svou dívku. Šestnáctiletý mladík, jeho děvče a jeho matka obědvali spolu s ošetřovatelem lvů. Chlapec nedbal varování a vydal se ve svou dívku podívat se do chovného oddělení zoologické zahrady severně od Johannesburgu. Mladík se vydal do zakázané zóny a skrz drátěný plot si sáhl na lva. Ten se mu okamžitě zahryzl do paže a protáhl ho pod plotem dřívě, než mohl zasáhnout ošetřovatel.

„Byl to jasný příklad naprosté lhostejnosti a neúcty k divokým zvířatům,“ míní James Cameron.

Kraslice a velikonoční ozdoby

Velikonoce jsou pomalu za dveřmi. Chystáte se dělat kraslice nebo jiné velikonoční ozdoby? Pak vám může přijít vhod knížka Kraslice a velikonoční ozdoby, která vyšla v edici Šikovné ruce v nakladatelství

Grada Publishing. Autorky této knížky Kamila Skopová a Alena Vondrušková v ní přinášejí 22 podrobných návodů – jak si udělat pomlázku z různého počtu proutků či s ozdobným drždlem, jak si vyrobit klapače nebo jakými různými technikami si vyzdobit kraslice.

Jeden z návodů vám přetiskujeme: Rostlinná batika

Dnes je to jedna z nejoblíbenějších technik. Je velmi jednoduchá a plná překvapení.

Materiál: vařená nebo vyfouknutá vejce, kousek textilu (gáza, záclonovina, punčocha apod.), lístky, květy nebo tráva, cibulové slupky.

Pomůcky: rezná nit, nůžky.

Příprava: Natrháme hrst zajímavě tvarovaných lístků, květů nebo travin. Lístky mohou být z jahodníku, popence, žebříčku, fialky nebo kopřivy, kvítky například z petrklíče, sasanky, sedmikrásky nebo fialky. Hezky však vypadá i vzor z obyčejné trávy.

Postup: Na omytou skořápku naskládáme vzor z rostlin – stačí trochu naslinit, aby lépe držely, celé vajíčko pevně obalíme tkaninou a zavážeme. Pak je ponoříme do vody s cibulovými slupkami a necháme vařit asi deset minut. Vejce pak zchladíme studenou vodou, opatrně odstraníme látku i kousky rostlin a skořápku osušíme.

Pro větší lesk ji můžeme potřít tukem (nejlépe se osvědčila kůže od špeku) a vyleštit měkkým hadříkem.

Výsledný vzor nás většinou mile překvapí. Použijeme-li k zabalení vajíčka textil s velmi řídkou strukturou, objeví se na skořápce kromě bílých lístků a kvítků také jemná síťová mřížka. -jž-

Závistiví piráti

„Vážení přátelé, milí hosté, vy všichni příznivci dobré zábavy a legrace, vítejte na šestém zimním karnevalu!!!“

Přibližně takto zněl veselý ženský hlas vycházející z reproduktorů u stropu vyzdobené veliké místnosti. Přítomní propukli

v mnohohlasý jásot. Většina hlasů byla dětská, vždyť tento velkolepý karneval byl od začátku určen právě malým capartům.

„Ano, děkuji za ten úžasný potlesk, tak to má být! Doufám, že se budete skvěle bavit po celou dobu. Na úvod vám tu pouštím písničku!“, halasila dál ta veselá žena.

Ale to už se prostorem rozezněla písnička, která přímo vybízela k tanci. Kovbojové, víly, princátka, čarodějnice, klauni, zvířátka i pavoučí muži začali poskakovat, vrtět se a kroutit do rytmu bubnů.

„Teď vás poprosím,“ ztišila paní hudbu, aby byl slyšet její hlas, „abyste si každý přišel pro kartičku, na kterou budete sbírat razítka. Jsou pro vás totiž připraveny zajímavé soutěže, ve kterých může vyhrát úplně každý!“ Děti se jaly pečlivě sbírat razítka.

Když byly uzavřeny všechny soutěže jako házení míčků do plechovek, plazení po břiše pod překážkami, skok z místa a tak dále, přišla na řadu promenáda masek. Děti se začaly procházet dokola, každý chtěl vyhrát. Vlastně asi ne každý, dva kluci převlečení za piráty stáli v koutě a o něčem se dost vážně domlouvali. Nevraživě přitom sledovali jednoho vězně s řetězem na noze, u kterého se nedalo poznat, zda je to holčička nebo chlapec. Ti dva raubíři zřejmě kuli nějaké pikle.

„Tak, a vítězem naší exhibice masek se stává... CHLAPEC V MASCE VĚZNĚ S ŘETĚZEM NA NOZE!!!“, zaburácela paní. „No tak, nestyd' se, pojď si pro cenu!“

Chlapec váhavě vykročil dopředu, asi se styděl. Ale nakonec překonal trému a dostal krásné autíčko, míček a barevnou tužku. Všichni (až na ty dva) mu srdečně tleskali.

Karneval končil, děti se nahnuly do šatny. Dva piráti se však nechystali domů, počkali si, až půjde vítěz. Pak mu sebrali autíčko a rozslápli ho, také propíchli balónek. U toho se chechtali.

Chlapec se dal do pláče. Přiběhla paní pořadatelka a na kluky se pořádně rozlobila. Ti nakonec museli chlapci, který vyhrál, koupit novou cenu.

Všechno dobře dopadlo.

Lenka Khýrová, 15 let
T.J. Sokol Dvůr Králové n. L.

Měli jsme

KARNEVAL

Naše parta hřivických sokolů každý rok chodí na Tři krále koledovat. Zazvoníme u každého domu ve Hřivicích. Nejdříve zazpíváme koledu „My tři králové jdeme k vám“ a pak poděkujeme za koledu, která většinou obnáší sladkosti a nějaký peníz do naší pokladny, na které je nápis: NA DĚTSKÝ KARNEVAL. Z tříkrálové sbírky se nakoupí různé ceny pro masky a bonbony za soutěže.

Letos se karneval konal 25. února od 14 hodin. My, děvčata, co chodíme cvičit do Sokola, jsme každý rok převlečená za klauny a tančíme s dětmi na parketu na různé písničky. Letos jsme zatancovaly dva tanečky z naší pohádky Kocourek Modroočko. Na karnevalu je spousta soutěží, každá z nás stojí u jedné a rozdává za dobrý výsledek bonbony. Také jsme odměňovaly masky, každá dostala nějakou malou hračku.

Tak za rok v Hřivicích!

Nevyhodnocujeme nejhezčí masku, aby to dětem nebylo líto. Letos se karneval mimořádně vyvedl, měli jsme rekordní počet masek – 52. Doufám, že se nám ten příští také tak podaří.

Anna Pacitová
(15 let),
T.J. Sokol Hřivice

